

Y creo que sería bueno, y no pasa nada, estar de acuerdo en algunas cosas, y en alguna fundamental que es la innovación, porque la innovación, como ya le he dicho, no sabe de legislaturas. Y nosotros tenemos que hacer un planteamiento, como mínimo, a diez años, porque si no, no vamos a poder evaluar objetivamente nada, e ir, evidentemente, haciendo la evaluación anual para ver de qué manera se puede mejorar.

Algunas de las cuestiones que usted plantea creo que son dignas de tenerse en cuenta y que hay que plantearlo, porque, efectivamente, finalmente tenemos que jugar con dos elementos fundamentales. Es evidente que la investigación básica también es fundamental. Y, en ese aspecto, no podemos estar condicionando simplemente a lo que es la transferencia. Pero, efectivamente, en los institutos tecnológicos debe ser así.

Y yo le tengo que decir..., es que desgraciadamente partimos de una situación muy negativa, porque de solo 35 regiones europeas..., de todas las regiones europeas, en los últimos años, bajaron en I+D+I, y una fue la Comunidad Valenciana. Por tanto, sí que necesitamos más recursos y, desde luego, necesitamos gastarlos mejor.

Pero también hay buenas noticias. Y, mire, esta semana he estado en Nueva York, hablando con la Cámara de Comercio Hispanoamericana, viendo posibilidades de inversión en esta comunidad, pero lo que ha sido extraordinariamente gratificante es encontrar a un grupo de personas..., de valencianos, jóvenes valencianos, que han triunfado en Estados Unidos partiendo de aquí, del conocimiento de aquí. Y que quieren devolver también a la Comunidad Valenciana lo que han sacado de aquí.

Hay personas que..., en este caso, dos jóvenes que estudiaron en la politécnica y que, en estos momentos, han vendido *startups* por cantidades astronómicas, ¿no?, pero ha sido aquí, la formación que se ha dado aquí. Por tanto, también tenemos que defender las universidades valencianas y a los centros tecnológicos valencianos, porque realmente aquí hay mucho talento. Lo que tenemos es que mejorar todo el entorno, porque no es solo, efectivamente, el I+D+I en los centros y en los laboratorios. Es fundamental que haya una sociedad que entienda que sin innovación no hay futuro.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.
Per a...

El senyor Woodward Poch:

Este Consell, tras las declaraciones de la *consellera* de obras públicas en las que definía el tren de la costa, y concretamente el tramo de Denia-Gandía, como prioridad para el nuevo Consell, y las movilizaciones de los ciudadanos para exigir este enlace ferroviario, ¿qué medidas y qué partida tiene prevista incluir en los presupuestos para que sea una realidad la infraestructura del tren de la costa y, en especial, el tramo olvidado de Denia-Gandía?

Gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor diputat.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Diputat, evidentment que les inversions que vosté indica depenen del Ministeri de Foment i, per tant, depenen de la iniciativa del Ministeri de Foment, que ha destinat per al tren

de la costa en els pressupostos una quantitat ínfima que no arribarà ni al projecte per a l'estudi del tren de la costa.

Per tant, després de tres missives enviades a la ministra de Foment perquè reba a esta consellera, doncs podré finalment parlar amb ella també el dia 2 de novembre, (*veus*) si la senyora Bonig me deixa parlar, que ella ja s'ha reunit amb la ministra de Foment, doncs ara li toca a la consellera, i el dia 2 de novembre anirem a parlar amb la ministra i li traslladarem totes aquelles inversions i actuacions (*aplaudiments*) que són necessàries per a la Comunitat Valenciana, perquè l'esforç inversor i impulsor l'ha de fer en aquesta actuació, i el primer pas l'ha de fer el Ministeri de Foment.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.
Quan vosté vullga.

La senyora Ventura Campos:

Bon dia, senyor president.

Como bien se ha dicho, una de las prioridades para el crecimiento y el desarrollo de la Comunidad Valenciana es el apoyo al I+D+I. Usted ha dicho que sin innovación no hay futuro.

En esta línea, nos gustaría saber, ¿qué medidas va a poner en marcha el Consell para fomentar las *startups* en la Comunidad Valenciana?

Gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora diputada.
La vicepresidenta del Consell té la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.
Bon dia, senyories.

Mire, com vosté haurà pogut seguir pels mitjans de comunicació, una de les primeres coses que ha posat en marxa este govern és el Consell Valencià de la Innovació. Este consell té com a objectiu crear l'Agència Valenciana de la Innovació. Per a què? Precisament per a dissenyar totes estes coses. Perquè ens hem trobat en les accions de govern un erm en l'R+D+I. Ens hem trobat els instituts tecnològics abandonats i amb uns deutes insuportables. Ens hem trobat amb retallades en investigació que han hipotecat seriosament no només els investigadors que estaven investigant en diferents instituts, sinó també ens hipoteca el futur, perquè eixes investigacions també són futur i canvi de model productiu.

Per tant, este Consell ja està nomenat, este Consell ha començat els treballs i eixa Agència Valenciana de la Innovació ha de dissenyar òbviament conjuntament amb totes les maneres de pensar i també volem implicar Les Corts en açò, un nou model productiu basat en el creixement exponencial de l'R+D+I.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

A continuació, per a formular la pregunta del control, pel Grup Podemos-Podem, tindrà la paraula el seu síndic, el senyor Antonio Montiel.

Sí, quan vosté vullga.

El senyor Montiel Márquez:

Senyor president.
Senyora vicepresidenta.

La pregunta molt concreta és: quin calendari de mesures concretes té preparades per a implicar la ciutadania en la reivindicació d'un millor finançament de la Comunitat Valenciana més enllà de purs actes institucionals?

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

A continuació, per a respondre a la pregunta, té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.
Moltes gràcies, senyor Montiel.

Efectivament esta és una qüestió de país, no és una qüestió només dels representants institucionals, que ho som. Jo crec que fins ara sí, sí que ja hem avançat. Hem fet un full de ruta, que és un full de ruta que evidentment ha de tindre una translació molt més enllà.

En què era necessari fer? El primer necessari que calia fer era que esta cambra es posara d'acord en una qüestió fonamental, i és que d'alguna manera se compartisca el que s'ha de compartir, i és que necessitem un millor finançament i que necessitem una actitud diferent de la que hem tingut fins ara.

En segon lloc, vam fer un acord entre les universitats, els agents socials, que és un pas més endavant. També allí vam dir que se farà el seguiment oportú, perquè no es tracta només d'un pur acte institucional; es tracta de veritat d'un canvi de posició dels valencians i de les valencianes respecte al que és el tractament i la visibilitat dels problemes valencians a Madrid.

Per tant, ara pertoca també que tots els agents que han estat signant els acords i que el mateix govern facen el seu treball de sensibilització i de treball a tot el territori, perquè tots els ciutadans han de ser conscients de quina és la realitat que viu el nostre país.

Certament és un calendari que està condicionat en algunes accions que volem fer fora de la Comunitat Valenciana, també pel calendari electoral, perquè, efectivament, fins i tot algunes accions de promoció no les podem fer perquè no ens ho permet la llei.

Però, efectivament, açò és una qüestió de llarg termini, que ha de tindre efectivament una arrel profunda en la societat i en els ciutadans. Perquè si no fóra aixina tampoc no valdria la pena.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Per acabar de formular la pregunta, senyor Antonio Montiel.

Quan vosté vullga.

El senyor Montiel Márquez:

Gràcies, senyor president.

Bon dia també a la resta de membres del govern i als diputats i les diputades, que no havia dit res abans.

Bé, nosaltres, mire, coincidim en el diagnòstic. Jo crec que a estes altures tot el món coincidix en el diagnòstic. La Comunitat Valenciana porta rebent menys recursos dels

que li pertocaven des de fa vint-i-cinc anys; la Comunitat Valenciana és la pitjor finançada amb uns recursos per habitant entre un 11 i un 12% per davall de la mitjana, fins a un 30% si els comparem en els territoris millor finançats.

És a dir, hi ha hagut massa temps, massa temps, i massa informes ja des del primer de 2008, que prenia les dades de les balances fiscals de 2005, com per a no estar d'acord amb el diagnòstic. El diagnòstic jo crec que fins i tot és compartit. El que passa és que hi ha hagut massa anys de retard per a enfrontar els problemes. Jo crec que, tant el Partit Socialista com el Partit Popular en Madrid, no han estat a l'alçada de la reivindicació de les necessitats, de les demandes de la Comunitat Valenciana. I fins i tot en algun moment, en 2013, com recordava l'altre dia un diari valencià, el PP ja dia, en una resposta a una pregunta parlamentària, que la comunitat ja es trobava en la mitjana espanyola.

Bé, el que ha passat, per tant, és que s'està perdent un temps preciós. I nosaltres sempre hem dit que el finançament és una qüestió, com vosté dia ara, és una qüestió de país. Nosaltres hem tingut a més d'un mal finançament, una gestió que mos ha portat a ser la comunitat que menys gasta per habitant en serveis públics i la que més ha gastat pel contrari en grans esdeveniments i altres operacions de balafament socialment ineficaços, a banda de la corrupció, que també.

El que nosaltres li tornem a dir ara és alguna cosa que ja li hem dit en el debat d'investidura i en el debat del 6 d'octubre. Nosaltres recolzem un finançament just i recolzem també una auditoria ciutadana. I per què li ho dic? Li ho dic perquè, mire, nosaltres quan parlem de l'Acord del Botànic diguem «era un acord a quatre»; ahí n'hi havia una presència que era la societat civil; quan parlem d'auditoria diguem «és una auditoria ciutadana» perquè volem el component ciutadà.

Ara que parlem de finançament nosaltres volem dir-li que cal comptar també amb la ciutadania. Que està molt bé i és necessari l'acte del 6 d'octubre, l'acord de tots els grups, la unanimitat; està molt bé l'acte amb els agents socials i amb els rectors de les universitats, però que el que no podem deixar és que una qüestió, que és una qüestió decisiva per al futur d'aquesta comunitat, la ciutadania, estes organitzacions ciutadanes, estes organitzacions de la societat civil que existixen, no estiguen presents també d'alguna manera.

Perquè nosaltres hem vingut de la voluntat de la societat per a superar les formes de fer i de reproduir de la vella política. Nosaltres defensem la implicació activa de la ciutadania en l'acció política valenciana, més enllà de la participació en les convocatòries electorals, que són fonamentals, més enllà de la presència ornamental en els grans esdeveniments públics, nosaltres volem que la ciutadania tinga veu, siga escoltada, tinga un espai i tinga una implicació participativa.

I això vol dir que nosaltres en aquesta dimensió, en la dimensió de la reclamació d'un finançament més just i equitatiu volem també la participació de la ciutadania, volem que organitzacions i col·lectius que van mantindre la protesta enfront dels desgavells urbanístics, enfront de les retallades en sanitat i educació, enfront del tancament de Radiotelevisió Valenciana, enfront de la corrupció, també estiguen presents i siguen escoltades per La Generalitat i formen part del front cívic que necessitem fer front al finançament inequitatiu de Madrid.

Nosaltres pensem que estes organitzacions han demostrat molt de trellat i molta capacitat de resistència social, però també hem sigut capaços de superar l'estadi de la protesta i ser part de la proposta que ens han portat al canvi que hui tenim en aquesta comunitat. I pensem, pensem, que cal implicar la ciutadania, cal fer pedagogia en la ciutadania, cal fer sensibilització, però també implicar-los i mobilitzar-los perquè estiguen al costat del nou govern per aconseguir el finançament just que es mereixen.

Volem que eixes organitzacions i col·lectius, com va ser la Comissió Nou d'Octubre, que un grapat d'organitzacions van convocar una manifestació el mateix dia 9 d'octubre, volem que eixa gent tinga el reconeixement d'aquest govern, perquè eixa gent nos ha portat fins ací, i nosaltres volem que se'ls escolte i se'ls tinga al costat per a la reivindicació del millor finançament possible per a la comunitat. I, per tant, volem que tinguen eixe protagonisme. Volem que també la reclamació del finançament, com l'auditoria del deute, com l'Acord del Botànic, siga també una proposta d'implicació, un contracte amb la ciutadania.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Per a respondre a les qüestions plantejades, té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Senyor Montiel, efectivament, esta és una qüestió que ha d'estar ben arrelada, ben sustentada, i per això durant este mes d'octubre i novembre se produiran totes les reunions i *calendaritzarem* tots els acords amb tota aquella part de la societat civil que encara no ha estat incorporada.

Efectivament, la societat civil és molt ampla, molt diversa, molt plural, i hem de donar-li també eixe espai institucional si es vol a aquells que mai l'han tingut, perquè se'l mereixen i l'han de tindre igual com els altres. I, efectivament, anem a *calendaritzar* tota una sèrie de reunions, algunes d'elles ja estan programades, per tal que siga tota la societat valenciana del més distint tarannà la que tinga capacitat de participació.

Per una altra banda, també vull fer referència a allò que dia vosté del temps. Efectivament, s'ha perdut molt de temps. I és veritat que els governs d'Espanya no han estat sensibles, com tampoc la societat valenciana, i ho dic clarament, ni els mateixos actors hem estat suficientment capaços de posar en evidència esta situació durant molt de temps. I cadascú tenim més o menys responsabilitat. Sense dubte jo en tinc més que vosté, i ho assumisc. Però, efectivament, jo també no vull que se mire açò des de l'equidistància, perquè no, *todo no es lo mismo* ni tot el món va a fer el mateix. De fet, eixa resposta a eixa pregunta que vosté dia li la vaig fer jo al ministre, i el ministre me va dir que «todo iba magníficamente» i que ja estàvem en la mitjana.

Per tant, això és el que pertoca. El que pertoca ara és no perdre més temps. I per això jo el dilluns, el dia de les Ànimes –quin dia per a rebre'm el senyor Rajoy–, el dia de les Ànimes aniré a dir-li al senyor Rajoy que si ha tingut temps per portar la legislatura fins a Nadal, encara és temps per tal de negociar amb el govern valencià i ha de negociar ¡ja! I si és president fins al 20, perquè ha vullgut ser-ho, doncs que assumisca la seua responsabilitat.

I, per tant, ara no es *el tiempo basura* que vol ell. *El tiempo basura también juega*. I els valencians també volem jugar en este moment. (*Aplaudiments*) Per tant, això és un element fonamental.

I és veritat, i és veritat que nosaltres tenim sempre un problema molt greu quan parlem del tema del finançament en un espai diferent a la Comunitat Valenciana, també a la Comunitat Valenciana, però fora de la Comunitat Valenciana tenim un problema molt greu quan estem defensant els recursos que ens mereixem els valencians. I és evident que la mala fama, la hipoteca moral, el que ha sigut el còctel letal entre corrupció i malbaratament ens ha portat a

una situació de dificultat en l'expressió pública en Espanya del problema valencià.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor Torres, té vosté la paraula.

El senyor Torres García:

President, bon dia.

Ens alegrem molt que per fi el president de l'estat el puga rebre després de tants mesos. I li recomanem que porte la butxaca plena perquè segurament el dinar el pagarà vosté, però pagarà el de vosté, el de Rajoy i tots els que l'acompanyen, perquè ací la festa la paguem sempre els valencians.

Però sí que ens agradaria conèixer quins serien els temes que va a tractar en eixa reunió i que en els punts de l'ordre del dia que estiga principalment el finançament valencià.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor diputat.

(*Veus*) Silenci, per favor, per a escoltar la contestació.

El senyor president del Consell:

Senyor diputat.

Efectivament, com li estava comentant al seu portaveu, nosaltres volem aprofitar esta reunió. Esta reunió és una reunió amb el president d'Espanya, una reunió que nosaltres la plantejem des de la lleialtat, lleialtat fins i tot amb el més deslleial, sempre.

I, per tant, què anem a parlar en eixa reunió? Anem a parlar del tema del finançament, anem a parlar de la necessitat que té el poble valencià dels recursos que se mereixen i que ha de començar ja el canvi en la reformulació del model. Però sobretot anem a exigir-li que durant este temps en el que encara no se pot produir el canvi se faça una aportació extraordinària, que és la necessària, la que necessitem els valencians, segons diu el seu propi secretari d'estat.

Però, per una altra banda, anem a parlar de més coses. I estava comentant-li a la vicepresidenta abans que anem a parlar d'una qüestió fonamental, i és que d'una vegada per totes deixe als valencians ser solidaris, que això no li costa un euro, que simplement el que li exigim és que no prohibisca la solidaritat i que el vaixell de l'esperança puga ser una realitat el més prompte possible.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Sí, senyor Torres, té vosté la paraula.

El senyor Torres García:

Gràcies, president, per la seua resposta.

Lamentablement nosaltres som un poc pessimistes en els resultats que donarà eixa reunió, perquè coneixent l'interlocutor estem segurs que no donarà molts bons fruits.

Per això mos agradaria demanar-li si té vosté ja pensat un pla B, i si eixe pla B, en cas que el tinga, seria anar als tribunals.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Torres.
Vicepresidenta, quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.
Senyor diputat.

Mire, nosaltres tenim el pla B i el C si fa falta, val? Òbviament, el president ho ha repetit, ho he repetit jo, ho han repetit membres del Consell, nosaltres volem esgotar la via del diàleg. I amb eixe esperit i amb eixe tarannà hem anat sempre a intentar tindre la relació amb el Govern d'Espanya que se mereixen els valencians i valencianes. En qualsevol cas, eixe tarannà no ha tingut una contrapartida, sens rep a última hora, en el temps de descompte del partit, però seguim sent un govern esperançat i optimista.

Seria lleig, seria lleig dir ja que anem als tribunals si la reunió ix mal, encara que les probabilitats igual les compartim vosté i jo. Però, en qualsevol cas, quan analitzem el resultat de la reunió del president del Govern d'Espanya i el president de La Generalitat una de les vies, òbviament, és aconseguir, el que se fa en països civilitzats, el que no s'aconsegueix per la política s'aconsegueix pels tribunals. Sense anar més lluny Alemanya en este moment en el Tribunal Constitucional té tres recursos, no un, tres recursos de tres estats alemanys perquè no estan d'acord amb el finançament. És a dir, una cosa molt normal en l'Europa occidental.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyories, finalitzem ací la sessió de control al president del Consell. I s'anuncia que ara anem a passar al següent punt de l'ordre del dia, la proposició no de llei immediata, després les dos mocions i després continuarem amb els punts de l'ordre del dia previstos per a hui.

Per tant, senyories, passem al nové punt de l'ordre del dia... Allò de Pinazo? La proposició no de llei immediata va ara? *(Remors)* Entenc que n'hi ha un acord de la cambra perquè la proposta ha estat signada per tots els grups, està en l'ordre del dia. I, per tant, anem a donar... *(El vicepresident segon parla amb el micròfon desconnectat) (S'interromp la gravació)*

El senyor Mata Gómez:

(Inoïble) ... i que la presidència ha tingut un paper molt actiu en la seua redacció. Jo crec que els grups estariem d'acord que la seua senyoria procedira a la lectura i immediata votació.

El senyor president:

Efectivament, senyor Mata, així és. Donaré lectura a la proposició no de llei de tramitació immediata, votarem i passarem a una explicació de vot de quatre minuts per cada grup parlamentari. *(Remors)*

El senyor Mata Gómez:

(Inoïble) ... explicació de vot, perquè el contingut de la proposta és tan contundent i tan clara en la lectura poder procedir a la votació i renunciar als torn de paraula.

Moltes gràcies.

Proposició no de llei de tramitació immediata sobre la declaració de l'any 2016 com a Any del Pintor Ignasi Pinazo Camarlench, presentada pels grups parlamentaris Popular, Socialista, Compromís, Ciudadanos i Podemos-Podem (RE número 4.328)

El senyor president:

Perfecte.

Anem a donar pas a la lectura de la declaració.

Primer que res donem la benvinguda a la comissió promotora del centenari de la mort del pintor Pinazo, als seus familiars que ens van vindre a visitar a Les Corts i altres institucions.

I l'exposició de motius firmada per tots els síndics de tots els grups parlamentaris diu el següent:

«L'octubre de 2016 es compliran els cent anys de la mort de l'il·lustre pintor valencià Ignasi Pinazo Camarlench, nascut a València en 1849 i mort a Godella en 1916. Per la seua condició de precursor de la modernitat de la pintura valenciana i espanyola, per l'intens afecte demostrat a la seua terra natal, per la influència estètica que la seua producció pictòrica ha exercit sobre altres mestres de la pintura, com també sobre el simbolisme de les tradicions i costums valencianes, Ignasi Pinazo representa una referència inqüestionable del patrimoni cultural de tots els valencians.

»La preservació íntegra de l'arxiu de la col·lecció, el llegat noble i immoble del pintor dins la Casa Museu Pinazo de Godella, han fet d'aquesta, gràcies al compromís familiar, un dels millors centres d'interpretació de la cultura valenciana de principis del segle XX i una font indispensable de coneixement científic respecte als orígens de la nostra modernitat.

»La funció referencial que l'obra d'Ignasi Pinazo exerceix dins la col·lecció internacional a l'Institut Valencià d'Art Modern, IVAM, constituïx una altra de les rotundes demostracions de la contribució del pintor als inicis de la modernitat.

»Ignasi Pinazo va ser una personalitat cultural profundament admirada i volguda pel poble valencià, particularment al llarg dels darrers anys de la seua vida.

»En el temps transcorregut des de la seua desaparició, la memòria afectiva de Pinazo s'ha transmés generacionalment entre estudiosos i aficionats a l'art. La seua obra forma part de les més prestigioses col·leccions nacionals i internacionals i decora, alhora, un bon nombre de les sales, institucions oficials, entre les quals la sala de síndics del Palau dels Borja, la nostra seu.

»Les Corts consideren que la commemoració del centenari d'Ignasi Pinazo constituïx una iniciativa necessària quant al compromís de posar en valor i donar continuïtat a les referències que donen sentit a la identitat cultural valenciana.

»Així mateix, considerem que la figura i els mèrits culturals d'Ignasi Pinazo el fan un ambaixador d'excepció pel que fa a la representació de la identitat i la cultura valencianes a l'exterior. Per la qual cosa, la màxima implicació de les institucions públiques i la societat civil valenciana constitueix un obligat compromís en un moment de profunda significació cultural per al poble valencià.

»Aquest reconeixement ha de traslladar-se des de les institucions amb sentit del llarg termini amb la consolidació de solucions que permeten la preservació fidel del llegat patrimonial d'Ignasi Pinazo.

»En aquest sentit, resulta necessari instar el Consell i la resta d'òrgans previstos en l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana a prendre les mesures legislatives, iniciar els expedients administratius i prendre les mesures pressupostàries escaients per a garantir la millor conservació del llegat cultural d'Ignasi Pinazo.